

РЕШЕНИЕ

№ 73

гр. София, 03.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 13-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Анелия Цанова

Членове: Христо Лазаров
Николай Ст. Метанов

при участието на секретаря Мария Ив. Крайнова
като разгледа докладваното от Николай Ст. Метанов Въззивно търговско дело № 20211001000804 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 258 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивна жалба вх.№ 336141 от 09.07.2021г. по описа на Софийски градски съд/СГС/ на „КЕЙ ЕФ ДЖИ ПРОПЪРТИС“ ЕООД – в несъстоятелност, ЕИК 131440963, представлявано от постоянния синдик Н. А. Г., чрез адв. П.П., против решение № 263647 от 07.06.2021г., постановено по гр.д. № № 6602/2019г. по описа на Софийски градски съд, I гражданско отделение, 20-ти състав, с което са отхвърлени, като неоснователни, предявените от „КЕЙ ЕФ ДЖИ ПРОПЪРТИС“ ЕООД - в несъстоятелност, ЕИК 131440963, против „ПАЙН ИНВЕСТ“ ООД, ЕИК 203034764, исковете по чл.124 ГПК, за признаване за установено, че ищецът е собственик на:

1. **СКЛАД № В 601**, разположен на две нива, съответно на шести етаж в секция „В“ и в покрива над шести етаж в секция „В“ на сградата с обща застроена площ от 495.65 кв.м., от които 153.62 кв.м. - площ на склада и 342.03 кв.м. - площ на принадлежащи покрив тераси, заедно с 6.55 % ид.ч. от общите части на тази част на сградата, състояща се от секция „В“ и секция „Г“, като квадратурата на склада с включени идеални части е 535.79 кв.м., и заедно със съответните идеални части от правото на строеж върху описания УПИ, в който е

изградена сградата, който СКЛАД № В 601 представлява **обект с идентификатор 68134.1004.53.1.64**, при съсед: на ниво първо на същия етаж: обект с ид. 68134.1004.53.1.65, под обекта: обекти с ид. 68134.1004.53.1.25, 68134.1004.53.1.21, 68134.1004.53.1.26, 68134.1004.53.1.24, над обекта: обект с ид. 68134.1004.53.1.65, на ниво второ на същия етаж: 68134.1004.53.1.65. Стар идентификатор: 68134.1004.53.1.28;

2. **ГАРАЖ № 5**, находящ се в общия сутерен на Секция „В“ и Секция „Г“ от сградата, на кота минус 2.70 метра, който обект се състои от гаражна клетка, със застроена площ от 43.94 кв.м., заедно с припадащите се му 6,00 % идеални части от общите части на подземните гаражи на Секция „В“ и Секция „Г“, които изчислени в квадратни метри се равняват на 26.18 кв.м., както и съответните идеални части от правото на строеж върху гореописания УПИ, в който е изградена сградата, който **ГАРАЖ № 5 представлява обект с идентификатор 68134.1004.53.1.37**, при съсед: на същия етаж обекти с ид. 68134.1004.53.1.63, 68134.1004.53.1.38;

3. **ГАРАЖ № 6**, находящ се в общия сутерен на Секция „В“ и Секция „Г“ от сградата, на кота минус 2,70, който обект се състои от гаражна клетка, със застроена площ от 38.96 кв.м., заедно с припадащите се му 5.32 % идеални части от общите части на подземните гаражи на Секция „В“ и Секция „Г“, които изчислени в квадратни метри се равняват на 23.21 кв.м. както и съответните идеални части от правото на строеж гореописаният УПИ, в който е изградена сградата, който **ГАРАЖ № 6 представлява обект с идентификатор 68134.1004.53.1.38**, при съсед: на същия етаж обекти с ид. 68134.1004.53.1.44, 68134.1004.53.1.37, 68134.1004.53.1.39, 68134.1004.53.1.63.

Въззивникът твърди, че обжалваното решение е недопустимо, като постановено по непредявен иск, освен това същото е необосновано и неправилно, по подробно изложени съображения, като иска да бъде обезсилено, евентуално – отменено изцяло, с произтичащите от това правни последици. Искане от съда да постанови ново решение по съществото на спора, с което да уважи изцяло предявените искове, и да му бъдат присъдени направените разноски пред настоящата и първата съдебна инстанция.

В срока по чл.263, ал.1 ГПК „ПАЙН ИНВЕСТ“ ООД, ЕИК 203034764, чрез адв. М.Ч. К. – САК, е представила отговор на въззивната жалба, в който поддържа становището, че ако решението бъде преценено като допустимо, въззивната жалба да бъде оставена без уважение, а първоинстанционното решение потвърдено, като законосъобразно и правилно, по подробно изложени съображения. Претендира разноски.

Софийският апелативен съд, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира следното:

„КЕЙ ЕФ ДЖИ ПРОПЪРТИС“ ЕООД - в несъстоятелност, ЕИК 131440963, е предявило „ПАЙН ИНВЕСТ“ ООД, ЕИК 203034764, положителен установителен иск с правно основание чл. 124, ал.1 ГПК, с който иска да бъде признат за собственик на следните

недвижими имоти:

1. СКЛАД № В 601, разположен на две нива, съответно на шести етаж в секция „В“ и в покрива над шести етаж в секция „В“ на сградата с обща застроена площ от 495.65 кв.м., от които 153.62 кв.м. - площ на склада и 342.03 кв.м. - площ на принадлежащи покрив тераси, заедно с 6.55 % ид.ч. от общите части на тази част на сградата, състояща се от секция „В“ и секция „Г“, като квадратурата на склада с включени идеални части е 535.79 кв.м., и заедно със съответните идеални части от правото на строеж върху описания УПИ, в който е изградена сградата, който СКЛАД № В 601 представлява обект с идентификатор 68134.1004.53.1.64, при съсед: на ниво първо на същия етаж: обект с ид. 68134.1004.53.1.65, под обекта: обекти с ид. 68134.1004.53.1.25, 68134.1004.53.1.21, 68134.1004.53.1.26, 68134.1004.53.1.24, над обекта: обект с ид. 68134.1004.53.1.65, на ниво второ на същия етаж: 68134.1004.53.1.65. Стар идентификатор: 68134.1004.53.1.28;

2. ГАРАЖ № 5, находящ се в общия сутерен на Секция „В“ и Секция „Г“ от сградата, на кота минус 2.70 метра, който обект се състои от гаражна клетка, със застроена площ от 43.94 кв.м., заедно с припадащите се му 6,00 % идеални части от общите части на подземните гаражи на Секция „В“ и Секция „Г“, които изчислени в квадратни метри се равняват на 26.18 кв.м., както и съответните идеални части от правото на строеж върху гореописания УПИ, в който е изградена сградата, който ГАРАЖ № 5 представлява обект с идентификатор 68134.1004.53.1.37, при съсед: на същия етаж обекти с ид. 68134.1004.53.1.63, 68134.1004.53.1.38;

3. ГАРАЖ № 6, находящ се в общия сутерен на Секция „В“ и Секция „Г“ от сградата, на кота минус 2,70, който обект се състои от гаражна клетка, със застроена площ от 38.96 кв.м., заедно с припадащите се му 5.32 % идеални части от общите части на подземните гаражи на Секция „В“ и Секция „Г“, които изчислени в квадратни метри се равняват на 23.21 кв.м. както и съответните идеални части от правото на строеж гореописаният УПИ, в който е изградена сградата, който ГАРАЖ № 6 представлява обект с идентификатор 68134.1004.53.1.38, при съсед: на същия етаж обекти с ид. 68134.1004.53.1.44, 68134.1004.53.1.37, 68134.1004.53.1.39, 68134.1004.53.1.63.

Първоначално искът е предявен на основание чл.108 ЗС, но в открито съдебно заседание на 08.02.2021г. ищецът е изменил иска си на основание чл.214 ГПК от осъдителен в положителен установителен иск за собственост, с който иска да бъде признат за собственик на процесните имоти, което изменение е допуснато от съда.

Ищецът твърди, че с нотариален акт за покупко - продажба на право на строеж № 107, т. VI, рег. № 7377, дело № 1068/2008 г. на нотариус М. Н., е придобил правото на строеж върху недвижими имоти, находящи се в гр. София, Община Столична - район „Триадица“, Област София, съставляващ урегулиран поземлен имот № VI-202, от квартал 13 по плана на град София, местността „Жилищна група - Южен парк“.

С Решение № 24/15.06.2015г., по т.д. № 189/2013г. по описа на Окръжен съд - гр.Видин, на основание чл.632 ТЗ е открито производство по несъстоятелност по отношение

на „КЕЙ ЕФ ДЖИ ПРОПЪРТИС“ ЕООД, ЕИК 131440963. С обезпечителна заповед от 24.04.2013г., издадена от Окръжен съд - гр. Видин, са допуснати предварителни обезпечителни мерки в производството по несъстоятелност, съгласно чл.629а ТЗ, чрез налагане на възбрана върху правото на строеж на индивидуализираните в исковата молба имоти.

По отношение на ищеца е открито производство по несъстоятелност, но производствата по предприети индивидуални принудителни изпълнения срещу несъстоятелния длъжник не са спрени.

По изпълнително дело № 20148440402280 по описа на ЧСИ С. Я., рег. № *** на КЧСИ, район на действие - Софийски градски съд, е вписана възбрана в Служба по вписванията, на 16.07.2014г., върху правото на строеж, учредено в полза на „Кей Еф Джи Пропъртис“ ЕООД /н./ относно същите имоти, за които се отнася обезпечителна заповед на ОС - Видин, вписана на 25.06.2013г.

В хода на изпълнително дело № 20148440402280 е извършена публична продажба на процесните недвижими имоти, собственост на „Кей Еф Джи Пропъртис“ ЕООД /н./ като с постановление за възлагане на недвижим имот на „Пайн Инвест“ ООД са възложени процесните недвижими имоти, собственост на несъстоятелния длъжник.

Налагането на възбрана от ЧСИ С. Я., вписана в Агенция по вписванията, имотен регистър на 16.07.2014г., както и последващото придобиване на процесните недвижими имоти чрез постановлението за възлагане е след вписването на издадената от ОС - Видин обезпечителна заповед от 24.04.2013г., с която е наложена възбрана върху правото на строеж по отношение на същите, придобити от ответника.

Според ищеца, всяко разпореждане с имота от страна на длъжника след вписване на възбраната, е непротивопоставимо по отношение на вискателя и присъединилите се кредитори, съгласно чл.452, ал.2 ГПК. Посочената разпоредба следва да бъде приложена, тъй като вписаната на 25.06.2013г. обезпечителна мярка - възбрана в производството по несъстоятелност, е противопоставима на всяко едно трето лице, придобило собственост посредством придобивна сделка или чрез процедура по публична продажба на недвижим имот, след вписването на обезпечителната мярка, наложена от съда по несъстоятелността и преди началото на производството по индивидуално принудително изпълнение.

Придобиването на процесните имоти, чрез постановление за възлагане, вписано на 12.12.2014г. от „Пайн Инвест“ ООД, е недействително и незаконосъобразно, както и непротивопоставимо спрямо несъстоятелния длъжник „Кей Еф Джи Пропъртис“ ЕООД /н./, тъй като, по отношение на имотите собственост на „Кей Еф Джи Пропъртис“ ЕООД /н./ е имало предходно вписана възбрана на 25.06.2013г., вследствие на издадена обезпечителна заповед от ОС - Видин на 24.04.2013 г.

В чл.453, т. 1 и т. 2 ГПК, е установена непротивопоставимост по отношение на вискателя и присъединилите се кредитори, на прехвърляне и учредяване на вещни права, както и на решенията по исковите молби, които не са били вписани преди възбраната.

Систематичното тълкуване на правните последици от приложението на нормите на чл.452, ал.2 ГПК и чл.453, т.1 и т.2 ГПК, са свързани с вътрешните отношения между вискателя и присъединилите се кредитори, от една страна и длъжника - от друга, в рамките на които недвижимият имот се счита за останал в патримониума на длъжника /като собственост на последния/.

Публичната продан не е оригинално, а деривативно правно основание за придобиване на собственост съгласно правилото на чл. 496, ал. 2 ГПК, по силата на което обявеният за купувач става собственик на вещта. Тъй като, публичната продан е деривативно основание за придобиване право на собственост, купуването на чужда вещь чрез публична продан, не прави купувача собственик на вещта и не лишава от собственост действителния ѝ собственик.

Ответникът „ПАЙН ИНВЕСТ“ ООД е оспорил предявените искове като недопустими, евентуално несонователни, по подробно изложени съображения.

Поддържа, че предявените искове изхождат от ненадлежен ищец, който няма правен интерес от предявяването и воденето им.

Обезпечителната заповед с дата 24.04.2013 г. е издадена на основание чл.390 ГПК - за обезпечаване на бъдещ иск на „ЕКУИНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, поради което ищецът не може да се ползва от нея. Дори и е издадена в производство по обявяване в несъстоятелност, обезпечителната заповед, на която ищецът се позовава не удостоверява налагане на обща възбрана, а е издадена в полза на „ЕКУИНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, срещу евентуални действия на длъжника в производството по несъстоятелност.

Дори и да е издадена в производство по обявяване в несъстоятелност обезпечителната заповед, ищецът - длъжник в производство по несъстоятелност, не е легитимиран да се позовава на предварителните обезпечителни мерки наложени върху неговото имущество. Длъжника е извън кръга на лицата, които могат да правят искане за налагането на предварителни обезпечителни мерки -легитимирани за подобно искане са само кредиторите, и съдът може да наложи обезпечителни мерки, служебно, поради което е недопустимо той да се позовава на допуснатите обезпечителни мерки. Законът лимитивно и конкретно сочи кои лица имат правото да се ползват от предварителните обезпечителни мерки - съгласно чл.629а, ал.4 ТЗ „наложените обезпечителни мерки ползват всички кредитори на несъстоятелността“.

Дори и да е издадена в производство по обявяване в несъстоятелност обезпечителната заповед, обезпечителната мярка, на която ищеца се позовава има дефинитивно временен характер.

Ответникът твърди, че не е владеещ неособственик - преди вписване на исковата молба тези имоти са продадени на трето лице - „ТОСКА“ ЕООД, и владението е предадено на новия собственик.

Според него, всяко разрешаване от страна на съда по несъстоятелността на продължаването на действията по индивидуално принудително изпълнение относно имоти

на длъжника „КЕЙ ЕФ ДЖИ ПРОПЪРТИС“ ЕООД, представлява влязъл в сила акт на съд еднакъв по степен на настоящия, в рамките на друго съдебно производство. Недопустимо е тяхното преразглеждане и косвения им съдебен контрол.

В обжалваното решение първоинстанционният съд, след като е описал представените по делото доказателства и установената въз основа на тях фактическа обстановка, е приел, че исковете са допустими, но разгледани по същество неоснователни, по следните съображения:

Предявени са обективно съединени установителни искове по чл.124 ГПК - за признаване за установено по отношение на ответника, че ищецът е собственик на процесните недвижими имоти - подробно описаните склад № В 601, гараж № 5 и гараж № 6.

Ищецът твърди, че : правопораждащи правото му на собственост юридически факти са учредено, в негова полза, с договор от 17.10.2008г., право на строеж върху посочените обекти, което е реализирано и се е трансформирало в право на собственост върху имотите; не е изгубил правото си на собственост върху имотите, тъй като Постановлението за възлагане, вписано на 12.12.2014г. е недействително, незаконосъобразно и не му е противопоставимо, поради това, че е издадено след вписване на възбрана по дело на Окръжен съд - гр.Враца.

Станите не спорят и се установява, че :

- на 17.10.2008г „Кей Еф Джи Пропъртис“ ЕООД е придобило правото на строеж върху процесните имоти - склад № в 601, гараж № 5 и гараж № 6, находящи се в жилищна сграда, която е следвало да бъде построена в УПИ № VI-202, кв. 13 по плана на гр. София, местността „Жилищна група - Южен парк“;

- правото на строеж, учредено в полза на ищеца с н.а. от 17.10.2008 г. е реализирано и се е трансформирало в право на собственост върху имотите;

- с определение № 149/24.04.2013 г. по гр.д. № 189/2013г. по описа на Окръжен съд - гр.Видин, е допуснато обезпечение чрез налагане на „възбрана“ върху процесните недвижими имоти, че на 16.07.2014г., по изп.д. № 20148440402280, е вписана възбрана по отношение на тях, както и че след извършена публична продажба по изп.д. № 20148440402280, с влязло в сила и вписано в СВп на 12.12.2014г. Постановление за възлагане на недвижим имот, имотите са възложени на „Пайн Инвест“ ООД.

- с Решение № 24/15.06.2015 г. по т.д. № 189/2013 г. по описа на Окръжен съд - гр. Видин /образувано по молбата на „Екуинор България“ ЕООД/, на основание чл.630, ал.1 ТЗ, е обявена неплатежоспособността на „Кей Еф Джи Пропъртис“ ЕООД, с начална дата 02.07.2010 г., открито е производство по несъстоятелност на „Кей Еф Джи Пропъртис“ ЕООД, допуснато е обезпечение чрез налагане на заповест и възбрана върху имуществото на дружеството и е назначен временен синдик.

Възбраната на недвижим имот, наложена като обезпечителна мярка по чл.397, ал.1, т.1 ГПК, или по чл.629а, ал.1, т.2, вр. чл 630, ал. 1, т.4 ТЗ, или наложена в хода на образувано производство по индивидуално принудително изпълнение по чл.451 - чл.452,

ал.2 ГПК се вписва въз основа на властнически акт на компетентно длъжностно лице и се подчинява на правилата, предвидени в ГПК.

Съгласно чл.401 ГПК, запорът и възбраната, наложени за обезпечение на иска, произвеждат действието, предвидено в чл.451 - 453 ,чл.456, ал.1, чл.508, 509 и чл.512-514. Разпоредбите на чл.451, ал. 1 и ал.2 ГПК предвиждат, че от момента на налагане на запора длъжникът се лишава от правото да се разпорежда с вземането или с вещта и не може под страх от наказателна отговорност да изменя, поврежда или унищожава вещта (ал. 1). Последниците по ал. 1 настъпват за длъжника от момента на получаване на поканата за доброволно изпълнение, когато изпълнението е насочено върху движима или недвижима вещ и тази вещ е посочена в поканата (ал. 2).

Съгласно чл.452, ал.1 ГПК, извършените от длъжника разпореждания със запурираната вещ или вземане след запора са недействителни спрямо вискателя и присъединилите се кредитори, освен ако третото лице - приобретател, може да се позове на чл.78 ЗС. Ефектът на тази недействителност се изразява в предназначението на възбраната като обезпечителна мярка да „пази имота“ в патримониума на длъжника, за да може по отношение на този имот да се проведе принудително изпълнение въпреки извършеното разпореждане в полза на трето лице. Според ал. 2 на чл.452 ГПК, когато изпълнението е насочено върху имот, недействителността има действие само за извършените след вписването на възбраната разпореждания.

Изрично чл.453, т. 1 ГПК предвижда, че на вискателя и на присъединилите се кредитори не могат да се противопоставят прехвърлянето и учредяването на вещни права, които не са били вписани преди възбраната;

Възбраната върху недвижим имот като обезпечителна мярка по чл.397, ал. 1, т.1 ГПК е насочена към осигуряване на възможността за последващо провеждане на принудително изпълнение върху конкретен недвижим имот при успешна искова защита. Възбраната, наложена в изпълнителното производство по чл.449, ал.2 ГПК, има за цел да препятства длъжника при насочено принудително изпълнение по отношение на негов недвижим имот, да извърши действия, с които да осуети или затрудни удовлетворяване вземането на вискателя кредитор. И в двете хипотези наложената възбраната има един и същ ефект. Тя цели да запази недвижимите имоти на длъжника в неговия патримониум и осигури ефективната реализация на установеното със сила на пресъдено нещо, изпълнителна сила или конститутивно действие имуществено право на кредитора (вискател), чрез установената от законодателя с разпоредбата на чл.453 ГПК непротивопоставимост на последвало наложената възбрана разпореждане или учредяването на вещни права, извършени от собственика на имота.

Съдът е приел, че кръгът на лицата, на които са непротивопоставими прехвърлянията след вписаната възбрана е изчерпателно очертан - вискателя и присъединилите се кредитори. Длъжникът не е сред посочените лица и на него извършените прехвърляния след вписаната възбрана са противопоставими. Поради това и на ищеца в настоящото

производство - длъжник по изп.дело, последващото прехвърляне е противопоставимо - след извършената публична продажба и с влизане в сила на постановлението за възлагане, процесните имоти са напуснали правната му сфера, ищецът не е техен собственик и исквете по чл.124 ГПК са неоснователни.

За неоснователни са приети доводите и възраженията на ищеца.

Съдът е приел, че обезпечението чрез налагане на „възбрана“ върху процесните недвижими имоти /с обезпечителната заповед от 24.04.2013 г. на ОС-гр. Видин/ е допуснато по реда на чл.629а, ал. 1, т. 2, вр. чл. 630, ал. 1, т.4 ТЗ - като предварителна обезпечителна мярка в производството по несъстоятелност, образувано по молба на „Екуинор България“ ЕООД против „Кей Еф Джи Пропъртис“ ЕООД, тъй като номерът на делото, по което е издадена обезпечителната заповед е идентичен с номер на делото, по което е постановено решението по чл.630, ал. 1 ТЗ, с което е открито производство по несъстоятелност на „Кей Еф Джи Пропъртис“ ЕООД /№ 189/2013 г. по описа на Окръжен съд - гр. Видин/.

Изпълнително дело № 20148440402280 е образувано през 2014 г., публичната продажба е извършена през 2014г. и постановлението за възлагане е вписано в Служба по вписванията - на 12.12.2014г., а към този момент, производство по несъстоятелност не е било открито. Решението, с което е открито е производство по несъстоятелност на „Кей Еф Джи Пропъртис“ ЕООД е постановено на 15.06.2015г., т.е. след влизане в сила и вписване на постановлението за възлагане, поради което разпоредбите на чл.637, ал.1, изр.1 ТЗ и чл.637, ал.6 ТЗ са неприложими - нито е имало пречка за образуването на изп.д. № 20148440402280, нито същото е следвало да бъде спирано. Според съда от разпоредбите на чл.646, ал.2 и чл.647 ТЗ следва, че общата предпоставка за очертания от законодателя кръг на атакуеми действия и сделки - доброволно предприети от длъжника действия по погасяване на задължения и сключване на сделки с тази цел. Според цитирана практика на ВКС - погасяването на задължения чрез принудително изпълнение, осъществено в рамките на съответните подозрителни периоди по чл.646, ал.2 ТЗ, не е атакуемо; обезпечителната и изпълнителна възбрана са пречка за разпоредителни действия с вещта, но само в случаите, когато разпореждането изхожда от самия длъжник.

Обезпечителната възбрана не е пречка за провеждането на индивидуално принудително изпълнение върху имота, а правата на обезпечения кредитор се трансформират в право на присъединяване по право и право на участие в разпределението - чл.459 ГПК.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Страните не спорят по фактите установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение, а по направените от съда правни изводи, въз основа на анализа на събраните по делото доказателства, поради което относно описаните доказателства и правилно установената фактическа обстановка по правния спор между страните настоящият въззивен състав препраща към мотивите на първоинстанционния съд, на основание чл.272

ГПК.

Във въззивното производство не са представени и приети нови доказателства.

Софийският апелативен съд, в изпълнение на правомощията си по чл.269 ГПК, след като извърши служебна проверка за валидност и допустимост на обжалваното решение, обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съобразно посочените от въззивника основания за неправилност на първоинстанционния акт, прие следното:

Въззивната жалба е подадена в срок от легитимирано лице, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

При проверката по чл.269, пр.1 ГПК настоящият съдебен състав установи, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо, поради което дължи произнасяне по съществото на правния спор в рамките на доводите, заявени с въззивната жалба, от които е ограничен съгласно чл.269, пр.2 ГПК.

За ищецът е налице правен интерес от предявяване на иск за собственост, след като разполага с възможността да предяви осъдителен иск за същото право, предвид т.2 от Тълкувателно решение № 8 от 27.11.2013 г. на ВКС по тълк.д.№8/2012г., ОСГТК.

Неоснователно е възражението за недопустимост на обжалваното решение, обосновано на твърдения за произнасяне по непредявени искове от страна на първоинстанционния съд.

Производството е образувано по искова моба, с която ищецът е предявил искове с правно основание чл.108 ЗС, вр. с чл. 649, ал.2 ТЗ.

В открито съдебно заседание на 23.11.2020г. ищецът, чрез процесуалният си представител адв. П.П., е направил искане за изменение на иска, което е оставено без уважение с определение на съда от 13.01.2021г.

В следващо открито съдебно заседание на 08.02.2021г. ищецът, чрез процесуалният си представител адв. П.П., е направил искане за изменение на предявения иск в положителен установителен иск за собственост, което е уважено и съдът е допуснал исканото изменение.

След като по искане на ищеца е допуснато изменение на основанията на предявения иск, като от осъдителен иск по чл.108 ЗС е преминато към положителен установителен иск по чл.124 ГПК, за установяване правото на собственост, което съдът е съобразил при произнасянето си по съществото на спора, възраженията за недопустимост са неоснователни, като необосновани.

Разгледана по същество въззивната жалба е неоснователна.

Настоящият състав на съда възприема изцяло крайните изводи на първоинстанционния съд за неоснователност на предявените искове и на основание чл. 272 ГПК препраща към мотивите на обжалваното решение.

Предвид възраженията във въззивната жалба следва да се има в предвид следното:

Предявени са обективно съединени установителни искиове по чл.124 ГПК - за признаване за установено по отношение на ответника, че ищецът е собственик на процесните недвижими имоти – индивидуализираните в исковата молба склад № В 601, гараж № 5 и гараж № 6.

Страните не спорят, а и от доказателствата по делото се установява, че:

- на 17.10.2008г ищецът е придобил правото на строеж върху процесните имоти - склад № в 601, гараж № 5 и гараж № 6, находящи се в жилищна сграда, която е следвало да бъде построена в УПИ № VI-202, кв. 13 по плана на гр. София, местността „Жилищна група - Южен парк“;

- правото на строеж, учредено в полза на ищеца с нотариален акт от 17.10.2008г. е реализирано и се е трансформирало в право на собственост върху описаните имоти ;

- с определение № 149/24.04.2013г. по гр.д.№189/2013г. по описа на Окръжен съд - гр.Видин, е допуснато обезпечение чрез налагане на „възбрана“ върху процесните недвижими имоти, вписана на 25.06.2013г.;

- на 16.07.2014г., по изп.д.№ 20148440402280, е вписана възбрана по отношение на процесните имоти;

- след извършена публична продажба по изп.д. № 20148440402280, с влязло в сила и вписано в СВп на 12.12.2014г. постановление за възлагане на недвижим имот, имотите са възложени на „Пайн Инвест“ ООД, ЕИК 203034764.

- с Решение № 24/15.06.2015г. по т.д. №189/2013 г. по описа на Окръжен съд - гр. Видин, по молбата на „Екуинор България“ ЕООД, на основание чл.630, ал.1 ТЗ, е обявена неплатежоспособността на „Кей Еф Джи Пропъртис“ ЕООД, ЕИК 131440963, с начална дата 02.07.2010г., открито е производство по несъстоятелност на „Кей Еф Джи Пропъртис“ ЕООД, допуснато е обезпечение чрез налагане на заповед и възбрана върху имуществото на дружеството и е назначен временен синдик.

- с нотариален акт за покупко – продажба на недвижими имоти № 44, т.І, рег. № 770, дело № 39 от 2019г. на нотариус А. Г. „Пайн Инвест“ ООД е прехвърлило правото на собственост върху процесните недвижими имоти на „Тоска“ ЕООД, ЕИК 175149105;

- според заключението на приетата по делото съдебно-техническа експертиза, което не е оспорено от страните, и което съдът възприема, като правилно и обосновано, имотите по отношение на които е наложена обезпечителна мярка възбрана с обезпечителна заповед от 24.04.2013г. на Окръжен съд - Видин, вписана в службата по вписвания на 25.06.2013г., са идентични с имотите възложени на „Пайн Инвест“ ООД с постановление за възлагане по изп.д. № 20148440402280 на ЧСИ С. Я., вписано в Службата по вписвания на 12.12.2014г.

Според настоящият състав на съда съвкупния анализ на събраните по делото доказателства обосновава извод за неоснователност на предявените искиове, по следните съображения:

В случая по образувано срещу ищеца производство по несъстоятелност - т.д. №189/2013г. по описа на Окръжен съд - гр.Видин, с определение №149 от 24.04.2013г. са допуснати предварителни обезпечителни мерки по реда на чл.629а, ал.1, т.2, вр. с чл.630, ал.1, т.4 ТЗ – като е наложена възбрана върху процесните недвижими имоти- вписана на 25.06.2013г. Върху същите имоти е вписана възбрана на 16.07.2014г., наложена по изп.д. № 20148440402280 на ЧСИ С. Я..

С постановление за възлагане по изп.д.№ 20148440402280 на ЧСИ С. Я., влязло в сила на 03.12.2014г., вписано в Службата по вписвания на 12.12.2014г., преди постановяването на решение № 24 от 15.06.2015г., постановено по т.д.№189/2013г. по описа на Окръжен съд - гр. Видин, с което на основание чл. 630, ал.1 ТЗ е обявена неплатежоспособността на „Кей Еф Джи Пропъртис“ ЕООД, ЕИК 131440963, с начална дата 02.07.2010г., и е открито е производство по несъстоятелност длъжника, процесните имоти са възложени на ответното дружество.

От изложеното следва извод, че разпоредбите на чл.637 и чл.638 ТЗ не са нарушени, тъй като разпореждането с процесните недвижими имоти, собственост на длъжника в производството по несъстоятелност и длъжник по изпълнително дело, е станало с влязло в сила постановление за възлагане преди постановяването на решението по чл. 630, ал.1 ТЗ.

Преценката за противопоставимостта разпореждането с процесните недвижими имоти по изпълнителното дело, извършено след наложената възбрана, но преди откриване на производство по несъстоятелност на длъжника, следва да се извърши при съобразяване на разпоредбите на чл.452 и чл.453 ГПК, вр. с чл. 621 ТЗ.

Според Решение № 185 от 9.03.2010г. на ВКС по т.д.№ 672/2008 г., II т. о., ТК, което настоящият състав на съда споделя - искове извън отменителните искове по ТЗ, каквито в случая са процесните, се предявяват от дружеството в несъстоятелност, което е ищец по делото, а синдикът съгласно чл.658, ал.1, т.7 ТЗ само осъществява представителството на дружеството в процеса, действайки от негово име и упражнявайки неговите материални права.

В случая разпореждането с процесните недвижими имоти /03.12.2014г./ е станало след вписване на възбраната /25.06.2013г. и 16.07.2014г./, но според настоящият състав на съда, по аргумент за противното от чл.452, ал.1 ГПК, вр. с чл.621 ТЗ, то е действително по отношение на длъжника, който не е сред лицата, за които е посочено изрично, че е недействително – вискателя и присъединените кредитори. От изложеното следва, че длъжникът не е собственик на процесните имоти, които са преминали в патримониума на ответното дружество, и същите са извън масата по несъстоятелността по чл.614, ал.1, т.1 ТЗ, което обосновава извод неоснователност на предявените искове.

Въззивникът не оспорва установената от съда фактическа установка и съответно хронологичното настъпване на релевантните факти, описани в обжалваното решение, но твърди, че е налице неправилно позоваване на практика на ВКС и липса на преценка на

спецификата на конкретния казус, което е довело до постановяването на неправилно решение. Поддържа, че се претендират последиците на относителна недействителност настъпила спрямо кредиторите на несъстоятелността, а не спрямо длъжника, поради което не може да бъде споделен извода за неоснователност на предявените иски по изложените мотиви, съответно, че процесните имоти са напуснали правната сфера на ищеца и той не се легитимира като собственик.

Тези възражения на въззивника са неоснователни. Страна в производството по процесните иски по чл.124 ГПК е длъжника - ищец, а синдикът съгласно чл.658, ал.1, т.7 ТЗ само осъществява представителството на дружеството в процеса, действайки от негово име и упражнявайки неговите материални права, като от съда е поискано ищецът да бъде признат за собственик на процесните имоти. Обстоятелството, че кредиторите могат да се удовлетворят от процесните имоти, след връщането им в масата на несъстоятелността, при спазване на разпоредбите на ТЗ, не променя горния извод за неоснователност на предявените иски, тъй като това би било последица от евентуално положително за ищеца решение, но е различно от процесуалната и материалноправната легитимация на страните, които са обект на преценка от страна на съда при постановяване на решение по спора.

Поради съвпадане на крайните изводи на градския и апелативния съд обжалваното решение следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

С оглед изхода на спора във въззивното производство и на основание чл.620, ал.5 ТЗ ищецът следва да бъде осъден да заплати държавна такса за предявените иски, на основание чл. 69, ал.1, т.2 ГПК, вр. с чл.71, ал.1 и ал.2 ГПК и чл.1 и чл. 18, ал.1 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс, както следва: за първоинстанционното производство в размер на 6 284,26лв.; за въззивното производство – 3 142,13лв.

Ответникът не е представил доказателства за направени разноси по въззивното производство, поради което такива не следва да му бъдат присъждани, на основание чл. 78, ал.3 ГПК.

По тези мотиви и на основание чл.271, ал.1, изр.1, предл.1 ГПК и чл. 272 ГПК, Софийският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 263647 от 07.06.2021г., постановено по гр.д. №6602/2019г. по описа на Софийски градски съд, I гражданско отделение, 20-ти състав.

ОСЪЖДА „КЕЙ ЕФ ДЖИ ПРОПЪРТИС“ ЕООД – в несъстоятелност, ЕИК 131440963, да заплати на Софийски апелативен съд сумата от 6 284,26лв. /шест хиляди

двеста осемдесет и четири лева и двадесет и шест стотинки/ - държавна такса за предявените искиове, дължима по първоинстанционното производство, и сумата от 3 142,13лв. /три хиляди сто четиридасет и два лева и тринадесет стотинки/ - държавна такса за предявените искиове, дължима по въззивното производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в едномесечен срок от връчването му на страните пред Върховния касационен съд на Република България.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____